

ANUNȚURI

- ❖ SĂRBĂTOAREA CENTENARULUI - 100 de ani de prezență baptistă în Clisura Dunării - va avea loc în biserica noastră în perioada 10-12 august 2018
- ❖ Pe website-ul bisericii noastre există posibilitatea susținerii proiectului educațional-evangelistic de finalizare a școlii creștine prin donații în sumă fixă de 10 euro folosind plata cu cardul.
- ❖ Detalii legate de activitatea Școlii *Academia Îngerașilor* pot fi văzute pe website-ul sau pe pagina de facebook a bisericii noastre. În data de 17 Decembrie 2015, ora 10.00, în biserica noastră va avea loc **serbarea grădiniței și a școlii noastre ocazionată de Sărbătoarea nașterii Mântuitorului nostru, Domnul Isus Cristos.**

SĂRBĂTORIȚII LUNII DECEMBRIE 2017 Dumnezeu să te binecuvânteze !

Popescu Ion – 1 decembrie
Velcean Maria – 2 decembrie
Floroiu Camelia – 4 decembrie
Popescu Georgeta – 17 decembrie
Țuțuian Mircea Dumitru – 18 decembrie
Rusmir Dănuț – 20 decembrie
Pătlăgescu Amalia Cristina – 23 decembrie

Ascultați Radio 9 FM pe 106,6 MHz sau
pe website-ul bisericii noastre

Tehnoredactare:
Valentin David-Izvernar
Contact:
Telefon: 004-0255-542214
E-mail: maranata_mn@yahoo.com
**Urmăriți serviciile bisericii pe internet LIVE
la adresa:**
www.maranata1.ro

sau pe adresa de Facebook a bisericii
noastre

Anul IX, Nr.9– DECEMBRIE 2017
GRATIS

Biserica Baptistă Maranata Moldova Nouă

*“Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele
dumnezeului său, noi vom umbla în Numele
Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci
de veci!” - Mica 4:5*

Buletin inFormativ

ISUS CRISTOS - UN ÎMPĂRAT ALTFEL pastor Nelu Popescu

Matei 2:1-2 “*După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudea în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim, și au întrebat: “ Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Fiindcă I-am vazut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui”.*

Isus nu a fost Împăratul pe care-L așteptau evreii. Ei au citit în Vechiul Testament că Dumnezeu va binecuvânta națiunea lor prin instaurarea unei Împărății: “...care nu va fi nimicită niciodată, și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâna și va nimici toate aceste împărății (împărățiile lumii) și ea va dăinui veșnic”. (Daniel 2:44). Această Împărăție trebuia să aibă și un Împărat pe măsură. Acest Împărat trebuia să fie Mântuitorul lor, un biruitor cel puțin la nivelul la care a fost David și Solomon (doi împărați care au subordonat toate triburile din preajma Israelului și au instaurat pacea). “*Căci jugul care apăsa asupra lui, (poporului) toiagul, care-i lovea spinarea, nuiaua celui ce-l asuprea, le-ai sfărâmat, ca în ziua lui Madian.... Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui... El va face ca domnia Lui să crească, și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecata și neprihănire, de acum și-n veci de veci...*” (Isaia 9:6-7). “*Spuneți fiicei Sionului: Iată, Mântuitorul tău vine; iată plata este cu El, și răsplătirile merg înaintea Lui” (Isaia62:11). “Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine. El este neprihănit și biruitor...El va vesti neamurilor pacea, și va stăpâni dela o mare la cealaltă, și de la râu până la marginile pământului “. (Zaharia 9:9-10). Având în minte aceste realități care trebuiau să vină, evreilor le-a fost greu să-L recunoască pe fiul Mariei și al lui Iosif ca Împăratul lor. Nu era ca împărații din vechime:*

- Nu S-a născut în casă regală
- Nu S-a așezat pe un tron de fildeș și pietre prețioase, împărțind dreptatea și etalându-și înțelepciunea de la un astfel de nivel și loc
- Nu a fost un războinic de prima mână în fruntea unei mari oștiri

Isus a fost și este un Împărat altfel: (Evrei 13:8)

- S-a născut într-o familie cu stare umilă, a crescut și Și-a petrecut copilăria, adolescența și tinerețea în anonim. Excepție a făcut doar vizita la Templu la 12 ani când a stat de vorbă cu învățătorii de acolo și i-a uimit (Luca 2:46).
- Când a intrat în Ierusalim, deși lumea L-a aclamat și I-a cântat osana, El avea inima frântă și a plâns pentru Ierusalim (Matei 23:37-38; Luca 19:41-44). A plâns pentru sabia care avea să străpungă inima Mariei, conform profeției lui Simeon, a plâns pentru soarta urmașilor Săi, a plâns pentru că Împărăția venise deja dar oamenii au respins-o, pentru Împărăția care urma să vină și față de care mulți oameni rămân nepăsători.

(continuare pe pagina următoare)

MEDITAȚIE

(urmare de pe pagina anterioară)

- Isus Împăratul este *“... Minunat Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii...”*, Sfântul lui Israel și nu a fost lipsit de exigență când a trebuit să corecteze mentalitatea ucenicilor, când a stat de vorbă cu cărturarii și fariseii, nici când a primit-o lângă El pe femeia păcătoasă și nici chiar când a iertat-o pe femeia prinsă în preacurvie. Nu este lipsit de exigență nici astăzi când cheamă oamenii la pocăință.
- Isus Împăratul a fost și este mereu o prezență provocatoare, tulburatoare. Este măhnit ori de câte ori se confruntă cu cerbia religioasă a celor care se autoîndreptățesc și care resping mesajul și chemarea Lui la pocăință.
- Isus Împăratul a fost și este mereu o prezență tămăduitoare, o prezență care aduce balsam pentru cei bolnavi și în suferință, pentru cei care Îl cheamă smeriți și acceptă voia Lui.
- Isus Împăratul a fost și este plin de iubire generoasă și iertătoare pentru cei care se pocăiesc, chiar și atunci când esuează lamentabil (vezi cazul lui Petru).
- Isus Împăratul a adus și aduce unora tulburare, altora vindecare, unora confruntare, altora mângâiere.

Provocarea Bisericii în vremea de acum

Oamenii au complicat cu o usurință extremă mesajul despre Împăratul Isus prin ”balastul tradițiilor” cu care L-au îmbrăcat. În vremea de acum, în special în preajma sărbătorii nașterii Sale, oamenii se folosesc de Pruncul Isus pentru a-și sărbători propriile lor tradiții, nu să audă mesajul Scripturii despre Isus Împăratul altfel, și să-L accepte pe El ca Domn în viața Lor, să accepte domnia Lui peste toți și peste toate. Și aceasta tocmai pentru că El este altfel decât împărații și potenții lumii.

A) Biserica trebuie să transmită un mesaj simplu despre Împăratul născut și revelat în mod special în relatarea Scripturii, începând cu ieslea și păstoriilor, cu steaua și magii, cu îngerul și evanghelia adusă de el: *“...o veste bună care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: ...în cetatea lui David. ...S-a născut un Mântuitor care este Hristos Domnul”* (Luca 2:10-11). Și dacă a fost ușor pentru oameni să complice lucrurile, viața arată că este foarte greu să le simplifici. Acest lucru se poate realiza prin revenirea la mesajul simplu al Scripturii, chemând oamenii la o închinare simplă în duh și în adevăr. Biserica trebuie să-L vestească pe Isus ca Adevăratul și Singurul Împărat de care lumea are nevoie, împotriva oricărui tradiții ponosite și încărcate de fărâdelegi.

B) Biserica trebuie să redefinească regalitatea după adevărul Scripturii. Împărăția Lui Dumnezeu, al cărei Împărat este Isus nu trebuie redusă doar la o pietate privată, la biruința lui Isus prin moartea și învierea Sa asupra păcatului și a morții. Nu trebuie să reprezinte doar o mângâiere pentru conștiința noastră. Împărăția nu trebuie redusă doar la un final fericit al unei povestiri triste și întunecate.

Iată ce spune Scriptura despre regalitatea Lui Dumnezeu:

“ Scaunul Tău de Domnie, Dumnezeu este veșnic; toiagul de domnie al împărăției Tale este un toiag de dreptate. Tu iubești neprihănirea, și urăști răutatea...” (Psalmul 45:6-7).

“ Împărăția Ta este o împărăție veșnică, și stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile”. (Psalmul 145:13).

“...Împărăția Lui nu va avea sfârșit” (Luca 1:33).

“Împărăția Lui Dumnezeu nu este mâncare și băutura, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt. Cine slujește Lui Hristos în felul acesta, este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de oameni” (Rom14:17-18).

Regalitatea reflectă întru totul caracterul Lui Dumnezeu, voia Lui Dumnezeu și lucrarea pe care El o face în oameni și între oameni acum și pentru veșnicie.

“ A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin”. (1 Timotei 1:17).

PAGINA ACADEMIEI ÎNGERAȘILOR – secție a L.T.B. Reșița

Educația: Imperativ, scop și rezultat

prof. Lidia Cîrpean

„Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni nu se va abate de la ea” - Proverbe 22:6

„Educație” vine dintr-un cuvânt ebraic ce are înțeles de „a clădi” și „a începe”. În acest sistem de gândire, a educa înseamnă a începe să clădești ceva urmărind un scop și așteptând ca ceva să se întâmple mai târziu. Înteleptul Solomon sintetizează acest sistem de gândire în câteva cuvinte așezate în cartea Proverbelor la capitoul 22 în versetul 6. Vom nota mai jos câteva considerații pe marginea acestui verset care privește educația copilului prin prisma unui **imperativ** direcționat către un **scop** în așteptarea unui **efect** (rezultat).

1. Imperativul educației : *“ Invață pe copil...”* A educa nu este o opțiune ci este un imperativ. Privind la nevoile unui copil, pe lângă cele imperios necesare și subînțelese (alimentație, îmbrăcăminte, protecție), Solomon notează și imperativul educației : Invață pe copil! Educația nu este aleatorie ci...obligatorie! A nu hrăni un copil, a nu-l proteja de pericole înseamnă a-l condamna la moarte. A nu educa un copil se înscrie în aceeași categorie de nevoi nesatisfăcute cu efecte de dezastru. Solomon are o remarcă în această privință, într-un alt pasaj (Prov.29:15) : *“...copilul lăsat de capul lui face rușine mamei sale.”* Ideea este de faliment, de neîmplinire de neatingere a așteptărilor. Rușinea este pusă în dreptul mamei pentru că și așteptarea primă în educație vine tot de la mamă. Diferența dintre un pământ plin de rod și unul plin de buruieni este dată de faptul că în primul caz s-a făcut ceva, s-a investit, s-a muncit iar în al doilea caz nu s-a făcut nimic, totul a fost lăsat să se dezvolte de la sine.

În realizarea imperativului educației, *părinții și școala* au sarcini indiscutabile și clare. *Academia înșerașilor* își propune să se alăture efortului părinților și să așeze o temelie solidă în educația copiilor care-i calcă pragul, în îndeplinirea imperativului menționat de Solomon.

2. Scopul educației : *“...calea pe care trebuie s-o urmeze...”* A educa este o obligație, un imperativ. Are mare importanță educația ca demers în viața copilului dar tot atât de mare importanță are și conținutul ei. Pe copil trebuie să-l înveți dar ce să-l înveți? Solomon vorbește de o cale ce trebuie învățată și urmată. Nu orice fel de educație este binevenită. Sunt în lume copii învățați, educați cum să facă rău altora. Etapa copilăriei este etapa în care se dau direcțiile pentru viitor. Miza în ceea ce privește conținutul educației este uriașă. A trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume pentru ca lumea să afle Calea. O educație creștină, centrată în Christos are menirea să asigure calea în viață dar - mai ales- calea spre viață, viață veșnică.

3. Rezultatul educației : *“...când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea”*. Înțelegând nevoia de educație (imperativul) și urmând conținutul corect (scopul), înteleptul Solomon finalizează discursul prin a puncta efectul sau rezultatul unui asemenea demers. Confirmarea în educație vine mai târziu. Am arătat la început că pentru un evreu a educa înseamnă a începe, a clădi ceva. Edificiul se va prezenta în toată frumusețea lui mai târziu. Chair dacă este nevoie de timp, de răbdare, rezultatul va veni. Pentru Solomon nu există alternative în urma unui proces educațional corect. Dacă educația e bună, rezultatul e sigur : *“...nu se va abate de la ea”* El nu spune că în urma unei educații bune poate că rezultatul va fi bun! El operează cu rezultate certe!

Academia înșerașilor este în procesul semănării. Promovăm o educație cu conținut autentic. Peste ani vor veni rezultatele. Solomon ne dă certitudinea că dacă am lucrat bine, rezultatele vor fi bune.

Soli Deo Gloria!